

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E.
2016/679

Cod ECLI ECLI:RO:CACLJ:2026:018.#####

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL #####

SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI

DOSAR NR. #####/235/2022

DECIZIA PENALĂ NR.####/A/2026

Ședința publică din data de 20 februarie 2026

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : #####

JUDECĂTOR : #####

GREFIER: #####

Parchetul de pe lângă Parchetul de pe lângă Curtea de Apel ##### – reprezentat prin
–

S-au luat spre examinare – în vederea pronunțării - apelurile declarate de inculpații
și #####, împotriva sentinței penale nr.####/22.05.2025, pronunțate în dosar
nr.#####/235/2022 al Judecătoriei #####, inculpații fiind trimiși în judecată prin rechizitoriul
Parchetului de pe lângă Judecătoria #####, emis în dosarul de urmărire penală nr. #####/P/2022,
după cum urmează:

, pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 al. 1 și
4 din C. pen. rap. la art. 193 al. 2 din C. pen.:

, pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, faptă prev. de art. 273
alin. 1 din Codul Penal.

La apelul nominal făcut în cauză, lipsă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care, instanța constată că mersul dezbaterilor și cuvântul
părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 13 ianuarie 2026, încheiere care
face parte integrantă din prezenta hotărâre.

C U R T E A

Asupra cauzei de față:

În deliberare, constată:

Prin sentința penală nr.### pronunțată la data de 22.05.2025 de Judecătoria ##### în
dosarul nr. #####/235/2022, a fost condamnat inculpatul #####, fiul lui ##### și
, născut la data de #####, în #####, #####, domiciliat în sat Sâmboleni, nr.
265A, #####, CNP ##### la pedeapsa închisorii de 2 ani pentru

săvârșirea infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 al. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 al. 2 din C. pen.

S-a dedus perioada executată de la 26.09.2022 la 12.04.2023.

A fost condamnată inculpata #####, fiica lui ##### și #####, născută la data de ##### în #####, Jud. #####, domiciliată în Com. #####, ##### Jud. #####, posesoare CI KX 725674, având CNP ##### la pedeapsa închisorii de 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, faptă prev. de art. 273 alin. 1 din Codul Penal.

S-a dedus perioada reținerii de 24 de ore de la data de 29.09.2022.

S-a constatat că partea vătămată nu se constituie parte civilă.

În baza art. 274 alin. (1) C. proc. pen., a fost obligat fiecare inculpat la plata sumei de 2.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria #####, inculpații ##### și #####, au fost trimiși în judecată prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria #####, emis în dosarul de urmărire penală nr. #####/P/2022, după cum urmează:

- inculpatul #####, pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 al. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 al. 2 din C. pen.;
- inculpata #####, pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, faptă prev. de art. 273 alin. 1 din Codul Penal.

În sarcina inculpaților, s-a reținut:

#####, în data de 24.09.2022, în timp ce agentul șef de poliție ##### a intervenit la un eveniment 112, în localitatea Sâmboleni, #####, la imobilul cu nr. 264, unde s-a reclamat de o persoană necunoscută tulburarea liniștii publice, l-a lovit cu pumnul în zona feței, provocându-i leziuni care au necesitat 2-3 zile de îngrijiri medicale.

#####, la data de 25.09.2022, în dosarul penal #####/P/2022, a declarat, în mod minicos, că persoana care l-a lovit pe polițistul ##### a fost martorul #####, deși cunoștea că adevăratul autor este inculpatul #####.

În data de 24.09.2022, în jurul orei 20:00, agenții de poliție din cadrul Secției 2 Poliție Rurală Apahida, ##### și #####, aflați în timpul serviciului de patrulare, au fost solicitați să intervină la un eveniment de tulburarea ordinii și liniștii publice provocat de #####, care a ascultat muzică la un volum ridicat, la locuința din Sâmboleni, #####.

în vedere că acesta nu a cooperat cu organele de poliție, devenind recalcitrant, agentul șef de poliție ##### a încercat să-l imobilizeze și să-l încătușeze, dar nu a reușit deoarece a intervenit inculpatul #####, care l-a lovit cu pumnul în zona feței, provocându-i leziuni ce au necesitat 2-3 zile de îngrijiri medicale. Din analiza certificatului medico-legal reiese că victima a suferit leziunile în zona în care a fost lovit de inculpat.

După ce agentul de poliție a fost lovit, acesta a tras trei focuri de armă.

În urma audierii martorului #####, reiese că într-adevăr persoana care l-a lovit pe agentul de poliție a fost #####, pe care l-a și recunoscut după planșa fotografică. În momentul săvârșirii infracțiunii, inculpatul a purtat un tricou al echipei #####, în dungi albastre și roșii, pe care l-a dat jos după ce a fugit de la locul faptei. Martorul ##### a

observat că inculpatul și-a schimbat tricoul, astfel că în momentul legitimării ulterioare, i-a cerut să-i predea și tricoul, care în momentul de față se află la dosar.

Întrebat despre motivul schimbării tricoului, inculpatul a declarat că l-a schimbat deoarece voia să se pună la somn, dar a menționat că l-a purtat toată ziua și a mai și dormit cu acesta vreo 2 ore.

Inculpatul nu a recunoscut săvârșirea faptei și împreună cu martora ##### au declarat că autorul infracțiunii de ultraj este #####.

Fiind audiat în cauză, martorul ##### a declarat că până la auzirea focurilor de armă, acesta se afla în casa persoanei care a dat muzica tare, #####, unde stătea cu fiicele acestuia, și doar după acel moment a ieșit din casă. Martorul a precizat că nu l-a lovit pe agentul de poliție cu pumnul în gură și doar l-a prins de mână și i-a spus că vrea să-l ducă pe ##### în casă.

Fiind întrebat inculpatul ##### unde se afla când s-au tras focurile de armă, acesta declarat că la 1 metru de poliști, cu fața spre ei, dar nu l-a văzut acolo pe #####, pe care-l acuză de săvârșirea faptei.

Inculpatul a menționat că după aproximativ 10 minute de la focurile de armă, martorul ##### a venit și i-a spus că el a lovit poliștii, astfel că inculpatul l-a luat și l-a dus la organele de poliție pentru a-și cere scuze.

Analizând declarația inculpatului în care precizează că se afla la 1 metru de poliști în momentul când s-au tras focurile de armă, ce au avut loc imediat după ce agentul a fost lovit, dar nu l-a văzut acolo pe #####, consider că aceasta este nesinceră și nu poate fi luată în considerare. De asemenea, nu trebuie scăpat din vedere și faptul că inculpatul și-a schimbat ulterior tricoul, cel mai probabil pentru a nu fi recunoscut de poliști.

În data de 27.07.2022, inculpatul a fost supus testului poligraf, unde i s-au adresat următoarele întrebări:

1. ##### în data de 24.09.2021 seara l-a lovit cu pumnul în față pe unul dintre agenții de poliție care au încercat să-l încâtușeze pe #####?

2. ##### a încercat să-l convingă pe ##### să declare în mod neadevărat în fața organelor de urmărire penală că acesta a fost persoana care l-a lovit pe poliștii cu pumnul în față?

3. ##### după ce l-a lovit pe poliștii și-a schimbat hainele pentru a nu fi recunoscut?

Inculpatul a răspuns negativ la toate întrebările, iar din raportul de constatare criminalistică nr. 284991 din 27.09.2022 al IPJ MARAMUREȘ, a reieșit că răspunsurile la aceste întrebări au produs modificări psihologice comportamentului simulat, ceea ce înseamnă că inculpatul a mințit la toate răspunsurile.

În cauză a fost audiată și martora ##### care a fost de față la întreg evenimentul descris mai sus. Aceasta a declarat la data de 25.09.2022, în dosarul penal #####/P/2022, în mod mincinos, că persoana care l-a lovit pe poliștii a fost martorul #####, deși cunoștea că adevăratul autor este inculpatul _____. Inculpata ##### nu a dorit să fie testată poligraf.

în vedere probele administrate în cauză, reiese dincolo de orice dubiu rezonabil că inculpatul ##### l-a lovit cu pumnul în față pe ##### în momentul în care a încercat să-l încâtușeze pe ##### (persoană care se află în relații de

concubinaj cu fiica inculpatei #####), după care, ulterior, cei doi inculpați au indus în eroare organele judiciare că adevăratul autor ar fi #####, care la momentul săvârșirii faptei se afla în casă.

Instanța a încuviințat și administrat proba testimonial, audiind martorii ##### și ##### filele 85,86.

Declarațiile acestora confirm starea de fapt reținută în rechizitoriu.

A fost încuviințată și administrată testarea poligraf a inculpaților.

Cu privire la inculpatul #####, din raportul de constatare criminalistică, a reieșit că răspunsurile la întrebări nu este concludent.

Cu privire la inculpata #####, din raportul de constatare criminalistică, a reieșit că răspunsurile la întrebările concludente a determinat apariția comportamentului simulat.

în vedere cele de mai sus instanța a reținu că inculpații se fac vinovați de săvârșirea faptelor descrise în rechizitoriu.

În drept, s-a reținut că:

Fapta inculpatului ##### care, în data de 24.09.2022, în timp ce agentul șef de poliție ##### a intervenit la un eveniment 112, în localitatea Sâmboleni, #####, la imobilul cu nr. 264, unde s-a reclamat de o persoană necunoscută tulburarea liniștii publice, l-a lovit cu pumnul în zona feței, provocându-i leziuni care au necesitat 2-3 zile de îngrijiri medicale, realizează elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 al. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 al. 2 din C. pen.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material constă în amenințarea, respectiv lovirea, celor două persoane vătămate, polițiști aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Urmarea imediată constă în starea de pericol pentru autoritatea statului român, respectiv starea de pericol pentru libertatea psihică și leziunile traumatice produse subiecților pasivi secundari.

Raportul de cauzalitate rezultă din modul de săvârșire a faptelor.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunile au fost săvârșite cu intenție directă, inculpatul urmărind să provoace o stare de temere, respectiv suferințe fizice, persoanelor vătămate, cu privire la care avea reprezentarea faptului că se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Fapta inculpatei ##### care, la data de 25.09.2022, în dosarul penal #####/P/2022, a declarat, în mod mincinos, că persoana care l-a lovit pe polițistul ##### a fost martorul #####, deși cunoștea că adevăratul autor este inculpatul #####, realizează elementele constitutive ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, faptă prev. de art. 273 alin. 1 din Codul Penal.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărirea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a acestuia.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal român.

Pentru determinarea gradului de pericol social se ține cont de două etape. Mai întâi, se apreciază dacă gradul de pericol e suficient de ridicat pentru a fi în prezența unei infracțiuni. Apoi, se valorifică acest grad ținându-se cont de o scară de valori personală a fiecărui judecător.

Orice sancțiune produce efecte diferite asupra fiecărui inculpat în parte, în funcție de caracteristicile biologice, psihologice sau sociologice ale acestuia.

Instanța a reținut faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii și aplicării pedepsei. CP stabilește criterii generale și criterii speciale de individualizare a pedepsei. Criteriile generale de individualizare a pedepsei penale sunt prevăzute în art. 74 CP. Conform acestor criterii, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a CP și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a CP. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din dispozițiile art. 74 alin. (1) CP se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Dispozițiile art. 74 alin. (1) CP privind aplicarea pedepsei în limitele vizate în Partea Specială a CP și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a CP, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, sunt niște cerințe de care instanța de judecată trebuie să se călăuzească la stabilirea pedepsei.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Cerința art. 74 alin. (1) CP de a aplica o pedeapsă echitabilă constituie de fapt o cerință a principiului echității în dreptul penal care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă legală și individualizată, capabilă de a restabili echitatea socială și de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale.

Așa cum s-a arătat mai sus, inculpatul a recunoscut integral săvârșirea infracțiunilor în condițiile articolului 374 alineatul (4) din Codul de procedură penală. Instanța a admis cererea inculpatului ca judecata să aibă loc în condițiile articolului 374 alineatul (4) din Codul de procedură penală. Prin urmare, se vor reține la încadrarea juridică a infracțiunilor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, și dispozițiile articolului 396 alineatul (10) din Codul de procedură penală.

Conform articolului 396 alineatul (2) din Codul de procedură penală, (2) Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

La individualizarea pedepsei ce s-a stabilit inculpatului, instanța a avut în vedere gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea inculpatului, evaluate după următoarele criterii prevăzute de articolul 74 din Codul penal:

- a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii;
- d) motivul (impulsul psihic ce l-a determinat pe făptuitor să comită infracțiunea, conform Dicționar de drept penal, Editura All #####, București, 2004, pagina 273) săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit (obiectivele);
- e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale inculpatului; conform fișei de cazier, inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale;
- f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; pe parcursul urmăririi penale inculpatul a avut o atitudine sinceră, recunoscând comiterea faptelor; în cursul judecății, inculpatul s-a prezentat în fața instanței dar nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii;
- g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială;
- h) limitele speciale ale pedepsei, conform articolului 396 alineatul (10) din Codul de procedură penală.

Inculpatul ##### nu este o persoană cunoscută cu antecedente penale, iar pe parcursul procesului penal nu a recunoscut săvârșirea faptei.

Inculpata ##### nu este o persoană cunoscută cu antecedente penale, iar pe parcursul procesului penal nu a recunoscut săvârșirea faptei.

Împotriva acestei hotărâri au formulat apel inculpații ##### și #####. Inculpatul ##### a solicitat achitarea sa, pe motiv că nu el este cel care a aplicat loviturile agentului de poliție, că nu se face vinovat de comiterea acestei fapte de ultraj pentru care a fost trimis în judecată și că nu a avut nici o legătură cu conflictul iscat la locuința numitului ##### cu prilejul descinderii lucrătorilor de poliție ca urmare a sesizării făcute la serviciul de urgență 112 de către vecinii acestuia.

adevărat că singurele persoane supuse testului poligraf au fost cei doi inculpați și nici unul dintre ceilalți. Din partea inculpatului ##### s-au formulat acuzații că numitul ##### ar fi vinovat de aplicarea loviturilor persoanei vătămate. Inculpatul ##### nu a avut nici o legătură cu incidentul, ci a fost chemat de cineva care i-a spus că mama lui nu se simțea bine și să vină să o ducă acasă. În aceste condiții, inculpatul ##### s-a deplasat acolo pentru a o lua pe mama lui acasă. În momentul în care lucrătorii de poliție s-au deplasat la fața locului, între numitul ##### și ##### se

iscase o ceartă pe care lucrătorii de poliție au încercat să o aplaneze iar în cursul acestui incident au fost aplicate cele două lovituri la nivelul feței persoanei vătămate.

Din probele administrate în cauză rezultă că la un moment dat numitul ##### a recunoscut faptul că a aplicat cele două lovituri agentului de poliție și că incidentul a izbucnit în momentul în care lucrătorii de poliție au încercat să-l încâtușeze pe acesta pentru a-l duce la sediul poliției, urmare a celor constatate la fața locului.

În ceea ce-l privește pe inculpatul #####, concluziile celui de-al doilea test poligraf au fost în sensul că sunt nedecise și că se poate formula o decizie că ar avea un comportament simulat care s-ar putea datora faptului că era deja la a doua testare și că se învățase cu acest sistem. Cert este că după ce agentul de poliție a fost lovit, acesta a tras câteva focuri de armă în aer.

În subsidiar, s-a apreciat că hotărârea instanței de fond este foarte aspră, în sensul că pedepsele aplicate inculpaților ar urma să fie executate în regim de detenție, fapt care nu ar fi potrivit având în vedere împrejurările comiterii faptei. Conduita anterioară a celor doi inculpați este că au avut un comportament ireproșabil și nu au fost confrunțați cu legea penală. În aceste condiții, s-a solicitat a se reține în favoarea inculpaților prevederile art.75 alin.2 lit.b C.penal. În situația în care se va aprecia că inculpații se fac vinovați de infracțiunile reținute, s-a mai solicitat suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, conform art.91 C.penal.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței apelate, prin prisma motivelor de apel invocate, precum și din oficiu, în limitele prev. de art. 417 Cod Procedură Penală, Curtea de Apel reține că apelurile declarate de inculpații ##### și ##### sunt fondate, pentru următoarele considerente:

1. Într-o primă analiză, Curtea de Apel constată că instanța de fond a reținut o corectă stare de fapt în baza materialului probator, precum și o legală încadrare juridică a faptei.

Astfel, sunt îndeplinite condițiile de tipicitate, cu referire la elementele obiective ale infracțiunii și de vinovăție, ca element subiectiv din conținutul incriminării.

În mod întemeiat s-a reținut ca stare de fapt că în data de 24.09.2022, în timp ce agentul șef de poliție ##### a intervenit la un eveniment 112, în localitatea Sâmboleni, #####, la imobilul cu nr. 264, unde s-a reclamat de o persoană necunoscută tulburarea liniștii publice, inculpatul ##### l-a lovit cu pumnul în zona feței, provocându-i leziuni care au necesitat 2-3 zile de îngrijiri medicale.

Tot întemeiat s-a reținut că inculpata #####, la data de 25.09.2022, în dosarul penal #####/P/2022, a declarat, în mod minicios, că persoana care l-a lovit pe polițistul ##### a fost martorul #####, deși cunoștea că adevăratul autor este inculpatul #####.

În drept, în mod întemeiat s-a reținut că starea de fapt se circumscrie întrunirii elementelor constitutive ale:

- infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 alin. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 alin. 2 din C. pen., în cazul inculpatului #####

-infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. și ped. de art. 273 alin. 1 din Codul Penal, în cazul inculpatei #####

În privința infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 alin. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 al. 2 din C. pen., instanța de apel reține că, de la data săvârșirii faptei care face obiectul cauzei și până în prezent, textul legal de incriminare a suferit modificări, condiții în care, în cauză se impune stabilirea legii mai favorabile inculpatului, raportat la dispozițiile art. 5 alin. 1 C.pen.

Instanța reține că de la data săvârșirii prezentei fapte și până la data pronunțării hotărârii judecătorești, a intrat în vigoare Legea nr. 116/23.06.2025, publicată în Monitorul Oficial, nr. 385 din 23.06.2025. Prin aceasta au fost majorate limitele pedepsei aplicabilă infracțiunii prevăzută de art. 193 alin. 2 Cod pen., de la 6 luni - 5 ani închisoare sau amendă, la 1 an - 5 ani închisoare sau amendă.

De asemenea, prin dispoziția legală anteindicată a fost majorat cuantumul corespunzător unei zile amendă, de la 10 lei- 500 lei, la 60 lei-600 lei.

Astfel fiind, se observă că, în privința normelor succesive analizate, noua reglementare prevede noi forme calificate ale infracțiunii și instituie un regim sancționator mai sever (majorarea limitelor de pedeapsă), sens în care se constată că vechea reglementare este mai favorabilă, respectiv forma în vigoare de la data săvârșirii faptei.

2. În propria apreciere a materialului probator, instanța de apel reține că faptele imputate inculpaților, în materialitatea lor, precum și în ce privește latura subiectivă, au fost dovedite cu următoarele mijloace de probă, administrate în cursul urmăririi penale: Declarație suspect ##### f. 2, Declarație martor ##### f. 5, Proces verbal de cercetare la fața locului f. 14, Declarație martor ##### f. 16, Proces verbal de examinare f. 19, 36, Raport de expertiză medico-legală f. 20, Declarație persoana vătămată f. 22, Proces verbal de recunoaștere după fotografie f. 31, Declarație martor ##### f. 39, Raport de constatare criminalistică f. 62, ##### de intervenție la eveniment f. 77, Declarație inculpat ##### f. 85, Declarație martor ##### f. 114, Declarație suspect ##### f. 134, Declarație inculpat ##### f. 138, respectiv în fața primei instanțe: declarație martor ##### (f. 85), declarație martor ##### (f. 86), declarație martor ##### (f. 93), raportul de constatare criminalistică nr. 121.024/27.09.2024 (f. 121-124), raportul de constatare criminalistică nr. 121.744/20.12.2024 (f. 145-148).

În fața instanței de apel a fost audiată inculpata ##### (f. 31). Inculpatul ##### nu a dorit să dea o nouă declarație în fața instanței de apel, menținându-și declarațiile anterioare.

Curtea de apel își însușește aprecierile derivate din interpretarea detaliată și coroborată a mijloacelor de probă administrate în cauză, pe care le-a expus instanța de fond în motivare, apreciind că probele administrate au făcut dovada vinovăției inculpaților, în afara oricărui dubiu.

În ceea ce privește apelurile formulate de inculpații ##### și #####, o primă solicitare are ca obiect pronunțarea unei soluții de achitare a apelanților-inculpați pentru acuzațiile reținute prin actul de sesizare, criticile invocate fiind subsumate motivului de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit.c C.proc.pen.- lipsa mijloacelor de probă care să demonstreze săvârșirea infracțiunilor de către inculpați.

Contrar acestor apărări, în mod corect instanța de fond a reținut că, în cauză, probele administrate în faza de urmărire penală și în faza de cercetare judecătorească confirmă acuzațiile formulate, iar acestea întrunesc conținutul constitutiv al infracțiunilor de ultraj, prev. și ped. de art.

257 al. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 alin. 2 din C. pen.- inculpatul #####, respectiv mărturie mincinoasă, prev. și ped. de art. 273 alin. 1 din Codul Penal- inculpata #####.

În ceea ce privește autorul lovirii agentului de poliție #####, se rețin declarațiile martorului ##### (f. 16 dosar u.p.), angajat IPJ #####, care s-a deplasat alături de persoana vătămată la data de 24.09.2022, în localitatea Sâmboleni, #####, la imobilul cu nr. 264, din care reiese că persoana care a exercitat acte de violență împotriva persoanei vătămate ##### a fost inculpatul _____. În acest sens, în continuarea declarației inițiale din 24.09.2022, martorului ##### i-a fost prezentată la data de 26.09.2022 o planșă fotografică cu mai multe fotografii a unor persoane de sex bărbătesc, ocazie cu care l-a identificat pe inculpatul ##### ca fiind persoana care l-a lovit cu pumnul pe ##### la data de 24.09.2022. Martorul a arătat că l-a recunoscut fără ezitare pe inculpat, deși poza prezentată este una mai veche.

În fața Judecătoriei ##### (f. 86), martorul ##### și-a menținut declarațiile, precizând expres că a perceput direct momentul în care inculpatul ##### a lovit persoana vătămată ##### și poate să confirme identitatea inculpatului.

De asemenea, martorul ##### (f. 5-6 dosar u.p.) a declarat că nu el a lovit persoana vătămată #####, arătând că nu a văzut momentul în care aceasta din urmă a fost lovită. În fața primei instanțe, martorul a arătat că își menține declarațiile date, precizând însă că a observat momentul în care inculpatul ##### a lovit persoana vătămată.

declarația martorului a cunoscut o nuanțare pe parcursul procesului penal sub aspectul perceperii directe a actului de agresiune exercitată de inculpatul #####, aceasta se dovedește coerentă și constantă în ceea ce privește poziționarea martorului la momentul incidentului. Martorul a arătat în mod constant că, până la auzirea focurilor de armă, s-a aflat în interiorul imobilului lui #####, împreună cu fiicele acestuia, ieșind din locuință doar ulterior acestui moment.

Or, din ansamblul probatoriului administrat rezultă că focurile de armă au fost trase imediat după exercitarea actului de violență asupra agentului de poliție, ceea ce conduce la concluzia potrivit căreia martorul ##### nu putea fi autorul faptei. În aceste condiții, modificarea parțială a declarației martorului nu este de natură să invalideze celelalte aspecte relatate de acesta, cu atât mai mult cu cât însuși inculpatul ##### (f. 3 dosar u.p.) a susținut că în momentul focurilor de armă, se afla la aproximativ un metru de polițiști, cu fața spre aceștia, fără a-l observa pe martorul ##### în zonă.

Această ultimă susținere intră în contradicție cu teza apărării potrivit căreia martorul ##### ar fi autorul lovirii, în condițiile în care însuși inculpatul pretinde că avea contact vizual direct cu agenții de poliție, dar totuși nu ar fi perceput actul de lovire exercitat de martor.

În mod rezonabil, se poate aprecia că dacă martorul ##### ar fi agresat persoana vătămată, acest fapt ar fi fost observat de inculpat, care, potrivit propriilor declarații, se afla la mică distanță, cu fața spre agenții de poliție.

Mai mult, se observă că în cuprinsul aceleiași declarații inculpatul a expus versiuni diferite cu privire la modalitatea în care a aflat despre identitatea persoanei care ar fi lovit persoana vătămată, menționând inițial că a aflat din sat că martorul ##### l-ar fi lovit pe polițist, pentru ca imediat după aceea, să precizeze că martorul ##### a fost cel care,

la aproximativ 10 minute după ce au fost trase focurile de armă, i-a comunicat că el a lovit persoana vătămată.

Suplimentar, caracterul nesincer al declarațiilor inculpatului este confirmat și de concluziile raportului de constatare criminalistică privind testarea poligraf a inculpatului ##### (f. 62-65 dosar u.p.). Concluziile acestui raport au relevat faptul că răspunsurile negative oferite de inculpat la întrebările esențiale legate de lovirea agentului, determinarea martorului ##### să facă declarații neadevărate și schimbarea hainelor au generat modificări psihofiziologice specifice comportamentului simulat.

Chiar dacă în fața Judecătoriei ##### a fost dispusă o nouă testare poligraf a inculpatului, iar concluziile acesteia (conform raportului de la f. 145-148) au fost formulate în termeni de probabilitate, în sensul unui diagnostic de probabilă nesinceritate a inculpatului, această împrejurare nu este de natură să înlăture concluziile primei testări. Mai trebuie avut în vedere că, în cuprinsul raportului ulterior, s-a arătat expres posibilitatea desensibilizării subiectului, determinată de intervalul de timp scurs și de faptul că inculpatul fusese deja supus anterior unei testări poligraf având aceleași obiective, toate aceste aspecte fiind de natură să influențeze acuratețea rezultatelor obținute.

În ceea ce o privește pe inculpata #####, aceasta a declarat atât în faza de urmărire penală (f. 39-40 dosar u.p.) cât și prin declarația dată în apel (f. 31), că autor al agresiunii ar fi fost martorul #####. Din ansamblul probatoriu deja expus, care a dovedit faptul că inculpatul ##### este autorul infracțiunii de ultraj, reiese cu evidență că declarațiile martorei au fost unele mincinoase, cât timp aceasta a susținut că a văzut personal momentul în care numitul ##### a lovit persoana vătămată.

Se au în vedere și cu privire la această inculpată concluziile raportului de constatare criminalistică nr. 121.024/27.09.2024 (f. 121-124), efectuat în fața Judecătoriei #####, care a evidențiat existența comportamentului simulat în legătură cu răspunsurile oferite de inculpată la întrebările relevante cauzei.

În consecință, raportat la considerentele redate, Curtea constată că în mod corect instanța de fond a reținut că probele administrate în faza de urmărire penală și în faza de cercetare judecătorească confirmă acuzațiile formulate în sarcina inculpaților ##### și #####, apărările invocate în sprijinul solicitărilor de achitare formulate fiind nefondate.

3. În ce privește sancțiunea aplicată, aceasta trebuie să fie consecința și măsura gravității infracțiunilor săvârșite, pedeapsa aplicată neputându-și îndeplini funcțiile decât dacă este perfect adaptată gradului de pericol social al faptelor comise, persoanei inculpatului și împrejurărilor care atenuează sau agravează răspunderea penală.

O pedeapsă care nu ține seama de aceste realități nu va fi în măsură să exercite o influență preventiv educativă și nici să-l descurajeze pe condamnat de la comiterea de noi infracțiuni.

În propria evaluare a criteriilor de individualizare a pedepsei aplicate inculpaților, instanța de apel a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 Cp și anume:

a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite – inculpatul ##### a exercitat acte de agresiune fizică a persoanei vătămate #####, agent de poliție aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin lovire la nivelul feței cu pumnul; inculpata #####, în calitate de martor în dosarul penal #####/P/2022, a declarat, în

mod minicinos, că persoana care l-a lovit pe polițistul ##### a fost martorul #####, deși cunoștea identitatea adevăratul autor

b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită- stare de pericol pentru autoritatea statului și pentru integritatea corporală și psihică a celor care o exercită; pe de altă parte, conduita inculpatei a generat o stare de pericol pentru activitatea de înfăptuire a justiției penale

c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii- persoanei vătămate i-au fost cauzate leziuni care au necesitat 2-3 zile de îngrijiri medicale

d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit- pe fondul intervenției agenților de poliție aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a unui eveniment de tulburare a ordinii și liniștii publice

e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului – inculpații nu au antecedente penale

f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal – nu au recunoscut comiterea infracțiunilor

g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială – inculpatul ##### are vârsta de 30 de ani, în timp ce inculpata ##### are în prezent vârsta de 52 de ani, nu există date din care să reiasă că inculpații sunt integrați în muncă; din înscrisurile depuse în apel reiese că inculpata ##### are în întreținere trei copii minori; totodată, au fost depuse înscrisuri medicale datând din anii ##### referitoare la starea de sănătate a numitului #####, încadrat în grad handicap grav, despre care a arătat că este soțul său

Preliminar, în acest cadru se constată că în considerentele sentinței penale apelate s-a făcut mențiunea potrivit căreia, în privința inculpatului #####, ar fi aplicabile dispozițiile art. 396 alin. 10 C. proc. pen.

Cu toate acestea, se observă că niciunul din cei doi inculpați nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor și nu a solicitat ca judecata să aibă loc potrivit procedurii recunoașterii vinovăției. Această mențiune din considerentele sentinței apelate reprezintă o simplă eroare materială, întrucât instanța nu a mai reținut incidența art. 396 alin. 10 C.proc.pen. la momentul la care a dispus condamnarea inculpaților, nici în cadrul considerentelor și nici prin dispozitivul sentinței penale apelate. De altfel, aceste prevederi nu au fost efectiv valorificate în sensul reducerii limitelor de pedeapsă aplicabile inculpaților, mențiunea fiind formală și reprezentând o simplă eroare, cum deja s-a arătat.

Mai mult, chiar și în ipoteza în care instanța ar fi făcut aplicarea dispozițiilor art. 396 alin. 10 C.proc.pen. acest aspect nu putea fi remediat de către Curtea de Apel, având în vedere principiul neagravării situației apelanților-inculpați în propria cale de atac.

În continuare, față de cele arătate anterior, Curtea constată că sancțiunea aplicată de prima instanță a fost în mod corect individualizată din perspectiva duratei în cazul ambilor inculpați, făcându-se o evaluare corespunzătoare a tuturor criteriilor prevăzute de art. 74 C.pen. și ținând seama de scopul urmărit prin stabilirea acelor sancțiuni, fiind proporțională cu pericolul social al faptelor comise de inculpați.

Astfel, Curtea de Apel reține că pedepsele stabilite și aplicate de instanța de fond, respectiv 2 ani pentru săvârșirea de către inculpatul ##### a infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 alin. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 alin. 2 din C. pen. și 6 luni închisoare pentru săvârșirea de către inculpata ##### a infracțiunii de mărturie mincinoasă, faptă prev. de art.

273 alin. 1 din Codul Penal, sunt justificate, raportat la natura infracțiunilor comise, la împrejurările și modul de comitere a faptelor, la consecințele produse sau care se puteau produce, la conduita inculpaților în cursul procesului penal, dar și la nivelul lor de educație și la situația lor socială, respectiv la lipsa antecedentelor penale.

Pedeapsa aplicată inculpatului ##### a fost orientată judicios spre minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită (limitele speciale fiind cuprinse între 9 luni și 7 ani și 6 luni închisoare), dar superioară acestui minim, având în vedere natura infracțiunii săvârșite de inculpat și circumstanțele concrete de comitere (agresarea fizică a unui agent de poliție ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către acesta), dar și consecințele efectiv produse (cauzarea de leziuni de o intensitate relativ scăzută).

În ceea ce privește natura și durata pedepsei aplicate inculpatei #####, ținând cont de circumstanțele cauzei și de gravitatea infracțiunii comise, aceasta se arată corespunzătoare și proporțională, pedeapsa închisorii de 6 luni fiind situată la minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită.

În cauză nu poate fi reținută aplicarea prev. art. 75 C.pen., astfel cum a solicitat apărătorul inculpaților, cât timp ansamblul circumstanțelor în care faptele au fost comise nu justifică reținerea niciuneia dintre circumstanțele atenuante judiciare prev. de art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. De altfel, nu au fost invocate împrejurări concrete care să conducă la reținerea acestei circumstanței atenuante judiciare, ci doar aspecte generale care țin de persoana inculpaților și lipsa antecedentelor lor penale, care, în mod evident, nu se referă la faptele comise și nu astfel justifică reținerea atenuantei prevăzute de art. 75 alin. 2 lit. b C.pen.

Cu toate acestea, în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor principale aplicate apelanților, ținând seama de ansamblul circumstanțelor în care faptele au fost comise și datele care caracterizează persoana inculpaților, în special din perspectiva lipsei antecedentelor lor penale, Curtea reține că în cauză sunt îndeplinite toate condițiile prev. de art. 91 C.pen., existând premisele că inculpații nu vor comite alte infracțiuni, chiar dacă nu vor executa pedeapsa în regim de detenție.

Astfel, instanța reține că ambii inculpați se află la prima confruntare cu legea penală, iar de la data săvârșirii infracțiunii au trecut aproximativ 3 ani și jumătate, perioadă în care impactul social al faptelor s-a diminuat, iar inculpații nu au mai manifestat alte comportamente de natură antisocială. Această împrejurare evidențiază o evoluție pozitivă în atitudinea și comportamentul apelanților, ceea ce confirmă concluzia potrivit căreia la acest moment executarea pedepsei în regim de detenție nu ar servi, în mod real, scopului educativ și preventiv al sancțiunii.

Mai mult, în ceea ce privește situația apelantului-inculpat #####, care a săvârșit o infracțiune de o gravitate mai ridicată, Curtea are în vedere că acesta a fost supus măsurilor preventive privative de libertate în cauză (reținere, arestarea preventivă și ulterior arest la domiciliu) pe o durată de mai multe luni de zile (din data 27.09.2022 până la data de 12.04.2023), perioadă în care a avut posibilitatea să conștientizeze gravitatea infracțiunii săvârșite și să-și reevalueze comportamentul, facilitându-se astfel, suplimentar, realizarea scopului antrenării răspunderii sale penale.

Raportat la cele mai sus arătate și luând în considerare infracțiunile săvârșite de inculpați, durata pedepselor aplicate acestora și ansamblul datelor care caracterizează persoana lor, precum și împrejurarea că ambii inculpați și-au manifestat acordul în fața primei instanțe pentru a presta o

muncă neremunerată în folosul comunității (încheierea de ședință din data de 13.01.2025), Curtea reține că în cauză sunt îndeplinite toate condițiile prev. de art. 91 C.pen., reeducarea inculpaților fiind posibilă și fără privare de libertate, în modalitatea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

Ținând seama de natura și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul #####, în sarcina acestuia va fi stabilit un termen de supraveghere maxim, de 4 ani de zile, în timp ce conduita inculpatei ##### urmează să fie supravegheată pe o perioadă mai redusă, de 3 ani.

Prin urmare, având în vedere considerentele expuse, Curtea, în temeiul art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a Cod Procedură Penală, va admite apelurile declarate de inculpații ##### și ##### împotriva sentinței penale nr. ###/22.05.2025 pronunțate în dosarul nr. ###/235/2022 al Judecătoriei #####.

Va desființa în parte sentința penală atacată, în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor la care inculpații au fost condamnați și, pronunțând o nouă hotărâre în aceste limite:

În temeiul art. 91 C.pen., va dispune suspendarea executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicată inculpatului #####- CNP ##### pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 alin. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 alin. 2 din C. pen., cu aplicarea art. 5 C.pen. și va stabili un termen de supraveghere de 4 ani de la data rămânării definitive a prezentei hotărâri, conform dispozițiilor art. 92 C.pen.

În temeiul art. 93 alin. 1 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probatiune ##### la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probatiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Instanța va impune inculpatului obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de probatiune sau organizat în colaborare cu alte instituții din comunitate.

Va impune inculpatului ca pe durata termenului de supraveghere, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei comunei ##### sau în cadrul Primăriei municipiului #####-#####.

În baza art. 404 alin. 2 Cod procedură penală și art. 91 alin. (4) C.pen., va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul în care, pe parcursul termenului de încercare, săvârșește o nouă infracțiune sau nu respectă cu rea credință măsurile de supraveghere și obligațiile impuse.

În temeiul art. 72 C.pen., va scădea din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii, a arestării preventive și a arestului la domiciliu, din 26.09.2022, până în 12.04.2023.

În temeiul art. 91 C.pen., va dispune suspendarea executării pedepsei de 6 luni închisoare aplicată inculpatei #####- CNP ##### pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, faptă prev. de art. 273 alin. 1 din Codul Penal și va stabili un termen de supraveghere de 3 ani de la data rămânării definitive a prezentei hotărâri, conform dispozițiilor art. 92 C.pen.

În temeiul art. 93 alin. 1 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpata va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune ##### la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Instanța va impune inculpatei obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu alte instituții din comunitate.

Va impune inculpatei ca pe durata termenului de supraveghere, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei comunei ##### sau în cadrul Primăriei municipiului #####-#####.

În baza art. 404 alin. 2 Cod procedură penală și art. 91 alin. (4) C.pen., va atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 Cod pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul în care, pe parcursul termenului de încercare, săvârșește o nouă infracțiune sau nu respectă cu rea credință măsurile de supraveghere și obligațiile impuse.

În temeiul art. 72 C.pen., va scădea din pedeapsă aplicată inculpatei durata reținerii de 24 de ore din 29.09.2022.

Va menține restul dispozițiilor sentinței atacate.

În baza dispozițiilor art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile ocazionate de soluționarea apelurilor inculpaților vor rămâne în sarcina statului.

ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite apelurile declarate de inculpații ##### și ##### împotriva sentinței penale nr. ###/22.05.2025 pronunțate în dosarul nr. #####/235/2022 al Judecătoriei #####.

Desființează în parte sentința penală atacată în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor la care inculpații au fost condamnați și, pronunțând o nouă hotărâre în aceste limite:

În temeiul art. 91 C.pen., dispune suspendarea executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicată inculpatului #####- CNP ##### pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, prev. și ped. de art. 257 alin. 1 și 4 din C. pen. rap. la art. 193 alin. 2 din C. pen., cu aplicarea art. 5 C.pen. și va stabili un termen de supraveghere de 4 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform dispozițiilor art. 92 C.pen.

În temeiul art. 93 alin. 1 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune ##### la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Instanța impune inculpatului obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu alte instituții din comunitate.

Impune inculpatului ca pe durata termenului de supraveghere, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei comunei ##### sau în cadrul Primăriei municipiului ####-#####.

În baza art. 404 alin. 2 Cod procedură penală și art. 91 alin. (4) C.pen., atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul în care, pe parcursul termenului de încercare, săvârșește o nouă infracțiune sau nu respectă cu rea credință măsurile de supraveghere și obligațiile impuse.

În temeiul art. 72 C.pen., scade din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii, a arestării preventive și a arestului la domiciliu, din 26.09.2022, până în 12.04.2023.

În temeiul art. 91 C.pen., dispune suspendarea executării pedepsei de 6 luni închisoare aplicată inculpatei ##### CNP ##### pentru săvârșirea infracțiunii de măturie mincinoasă, faptă prev. de art. 273 alin. 1 din Codul Penal și va stabili un termen de supraveghere de 3 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform dispozițiilor art. 92 C.pen.

În temeiul art. 93 alin. 1 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpata va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune ##### la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Instanța impune inculpatei obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu alte instituții din comunitate.

Impune inculpatei ca pe durata termenului de supraveghere, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei comunei ##### sau în cadrul Primăriei municipiului ####-#####.

În baza art. 404 alin. 2 Cod procedură penală și art. 91 alin. (4) C.pen., atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 Cod pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul în care, pe parcursul termenului de încercare, săvârșește o nouă infracțiune sau nu respectă cu rea credință măsurile de supraveghere și obligațiile impuse.

În temeiul art. 72 C.pen., scade din pedeapsa aplicată inculpatei durata reținerii de 24 de ore din 29.09.2022.

Menține restul dispozițiilor sentinței atacate.

În baza dispozițiilor art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile ocazionate de soluționarea apelurilor inculpaților rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în data de 20.02.2026, prin punerea deciziei la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE

#####-#####

JUDECĂTOR

#####-#####

GREFIER

#####

Red.###/SMD

2 ex./20.02.2026

Jud.#####

BIHORJUST.RO